

for høj, så skal der træffes beslutning om, at renten skal stige. Og den eneste reelle diskussion, der er ved det bord, er: Skal renten stige i dag, eller skal den stige i morgen?

Vi synes ærlig talt ikke, at det er nogen særlig interessant diskussion, i hvert fald ikke noget at ofre den selvstændighed for, der trods alt er, selv om der ikke er meget større selvstændighed ved at være uden for euroen. Men tænk at skulle ofre det bare for at være med til at have en danskfødt bankdirektør til at være med til at beslutte: Skal det ske i dag eller i morgen eller måske først i overmorgen?

For det er jo det eneste, bankdirektørerne nede i eurobanken har mulighed for at træffe beslutning om. For dagsordenen er jo givet på forhånd dernede. Den er, at inflationen skal holdes nede, og derfor træffer man bare, når det er nødvendigt, beslutninger om at sætte renten op, uanset at alle og enhver ved, at renteforhøjelser koster større arbejdsløshed. Det selskab behøver vi ikke at være med i. Det er langt bedre at beholde en frihedsgrad uden for euroen, beholde kronen.

Det er ikke, fordi navnet spiller nogen stor rolle, men fordi det er forbundet med trods alt nogen mulighed for at føre en selvstændig, økonomisk politik til gavn for beskæftigelsen i Danmark.

Jann Sjursen (KRF):

Det er næppe nogen overraskelse, når jeg nu siger, at hr. Frank Dahlgaards beslutningsforslag får den fulde støtte fra halvdelen af Kristeligt Folkepartis folketingsgruppe og det modsatte fra den sidste halvdel.

Men dertil vil jeg også godt sige, at jeg tror, jeg har hele folketingsgruppen bag mig, når jeg siger, at det arbejde, hr. Frank Dahlgaard har leveret med det forslag, som vi nu behandler, aftvinger stor respekt i hele folketingsgruppen.

Jeg synes, at det er fornemt, at hr. Frank Dahlgaard har sat sig for at komme med et alternativ til regeringens forslag, også har sat sig for at belyse ikke bare økonomiske aspekter af Danmarks eventuelle tiltrædelse til Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, men også har forsøgt at give et input til debatten om, hvilke politiske konsekvenser det kan få for Danmark.

Derfor tror jeg, at hr. Frank Dahlgaards forslag – det er da i hvert fald min personlige opfattelse – vil være et vigtigt bidrag i debatten og også vil blive brugt flittigt frem mod folkeaf-

stemningen den 28. september. Det er ét bidrag blandt flere, men jeg synes, at der hentes god inspiration og – havde jeg nær sagt – også ammunition for dem, der er enige med hr. Frank Dahlgaard i det forslag, der er fremsat.

Men som jeg nævnte indledningsvis, så vil Kristeligt Folkepartis folketingsgruppe ved afstemningen, når vi når frem til den, dele sig i forhold til hr. Frank Dahlgaards beslutningsforslag. Men vi er enige om ved lejligheden her at give hr. Frank Dahlgaard en rose for den arbejdsindsats, der er udøvet.

Kim Behnke (FRI):

Jeg deler hr. Jann Sjursens vurdering af hr. Frank Dahlgaards beslutningsforslag. Det er et pænt stykke håndværk, der er præsenteret, og til de møder, jeg skal til, vil det indgå som fast bestanddel af det argumentationssæt, der skal med. For en af de ting, som hr. Frank Dahlgaard har gjort – som ikke mindst økonomiministeren har måttet lide under – er jo at få mange af de tal frem, få dokumenteret og modbevist mange af de urimelige påstande, som regeringen kommer med, når det gælder begejstringen for, hvor fantastisk det vil være for Danmark at komme med i Euroland.

Det bliver ikke fantastisk, og det er stort set ingen argumenter tilbage for, hvorfor Danmark skal opgive sin gode, stærke krone til fordel for et tvivlsomt europoprojekt.

Derfor fortjener hr. Frank Dahlgaards forslag naturligvis ikke bare ros, men også støtte. Men vi er jo klar over, at Folketingets øvrige unionstilhængere ser stort på det saglige indhold i deres argumenter, hvorfor de, som vi har hørt det, desværre ikke har kunnet støtte hr. Frank Dahlgaards glimrende forslag.

Så til indholdet. Det er klart, at vi ønsker at bibeholde den danske krone. Det gør vi såmænd ikke, fordi det hedder den danske krone. Det gør vi, fordi den danske krone er symbol på en god, stærk valuta. Og selv om det normalt ligger mig fjernt at rose den politik, der er blevet ført af regeringen, så er det jo således, at det, at unionstilhængerne i regeringen har haft som mål at sørge for, at Danmark kan overholde de såkaldte konvergenskriterier, jo har betydet, at en stor del af den økonomiske politik, der er blevet ført de senere år, er blevet ført med en fast hånd.

Selv om man har bestræbt sig på at få gælden bragt ned, underskuddet bragt ned osv., så er det også langt hen ad vejen lykkedes. Der er så